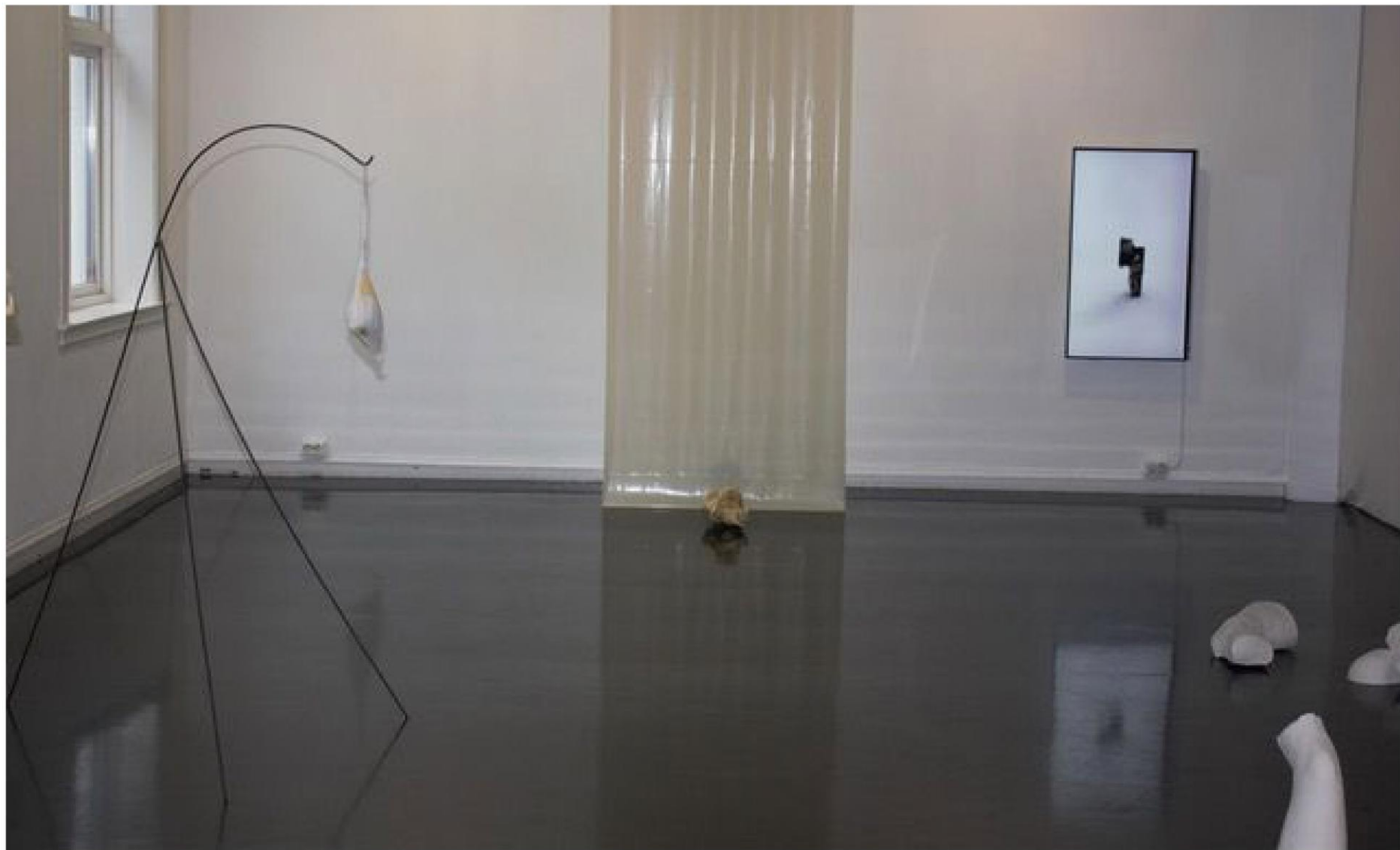

UTSTILLING

Dette er verkene av Nina Björkendal, Tim Høibjerg og Thyra Dragseth på Agder Kunstsenter. Styrken i denne utstillingen at verkene snakker så godt sammen, i tillegg viser den at vi har en ny, sterk generasjon kunstnere, skriver vår anmelder. FOTO: ANNA ZYCHOWICZ

Kristiansands egen høstutstilling leverer

HATCH-utstillingen 2019 på Agder Kunstsenter viser hver høst verk av nyutdannede kunstnere fra Agder-regionen. Årets utstilling viser et utvalg arbeider som snakker fascinerende godt sammen, på tvers av materialer og temaer.

Årets utstilling viser et utvalg arbeider som snakker fascinerende godt sammen, på tvers av materialer og temaer. Se først på en kunstner som Hilde Høy – hun er utdannet klassisk og figurativt ved Florence Academy of Art i Göteborg og stiller ut flere figurative studier.

De er godt utført, særlig den formsikre akten Milja i kull og kritt på papir, og det skarpt obser-

FRIDA FORSGREN

ANMELDER
frida.forsgren@uia.no

Har doktorgrad i kunsthistorie og jobber som førsteamanuensis ved Institutt for religion, historie og filosofi ved Universitetet i Agder. Hun har forsket på italiensk renessanse, amerikansk modernisme og arbeider nå med norsk samtidskunst.

verte selvportrettet Jag. Svanestudiene derimot blikker over i kitsch, men reddes av en original monterings lavt på veggen. Høys arbeider representerer den kunsthistoriske tradisjonen, og arbeidene hennes ligger som en klangbunn som de andre arbeidene spiller mot.

PICASSO PUSSY

Særlig er dette tydelig i sammenstillingen mellom akten Milja og Nina Björkendals geniale serie Picasso Pussy. Björkendals fotografier er tilsynelatende små ubetydelige streker på hvite ark, men

får mening av tittelen som viser til den spanske kunstnerens mange kvinneaffærer og nedverdiggende kvinnesyn. Kjønnorganene er tatt fra Picassos ulike kvinneportretter, og sidestilt med den klassiske akten (tegnet av en kvinne). Dermed dannes det interessante tolkningslag om det mannlige blikket og den patriarkalske kunstkano-

nen. Björkendals installasjon Missing Figure er en rein formstudie, hvor store, grove former balanser på gebrekkelige stativ. Igjen med akten Milja som bakteppe, viser disse former som strever med å oppnå likevekt en situasjon som kan gi assosiasjoner til menneskelige erfaringer.

FRAGMENTERTE KROPPEN

I neste verk er det en helt annen kropp som tematiseres. Thyra Dragseth har støpt fragmenter av kroppsdeler fra palestinere som er såret i skuddvekslinger, og lagt dem spredt utover golvet ved videoverket Conflict Consumption.

Dragseths videoverk er på et vis også et fragment, som kneskålene på golvet. Videoopptakene med palestinere Dragseth intervjuet på feltarbeid, ble ødelagt, og videoen er derfor en rekonstruksjon av

opplevelsene i Palestina.

Jeg synes dette grepet fungerer overraskende godt fordi det bringer inn en metarefleksjon over kunstnerens – og vestens – blikk på krigssituasjonen.

Fra Dragseths politiske verk, konfronteres vi med Tim Høibjergs sanselige installasjon. Her møtes glatt lateks, organisk vokskulptur og en stringent komponert video i en kombinasjon som skaper en fasinende verden av kroppslig nærvær og kald distanse. Han makter å skape sin egen motiv-verden med gjenstander som lager en særegen opplevelsessfære. Og igjen spiller verkene fruktbart sammen, slik som de underliggende formene til Høibjerg og de konkrete kneskålene til Dragseth.

I neste sal viser Samet Bayat den sammensatte installasjonen a) this b) that (2016–2018). Verket består av et gammeldags forskerlaboratorium med prøveglass og vitenskapelige instrumenter. Som en taktfast puls projiseres bilder fra forskningen med et lysbildeapparat på veggene, fra poetiske, lette insektvinger til geometriske former.

Som Høibjerg, makter også Bayat å skape et assosiativt univers

som betrakteren tror på. Det er som å komme inn i et studio rundt 1890 der troen på objektivitet eksisterer.

FORTAPELSEN

Siste verk i utstillingen har også naturen som utgangspunkt, men her er det fortapelsen som er tema. Mot en opplesning av Vilhelm Krag's dikt Nat, ser vi bilder av sola, av to menn som hogger et tre, og nærbilder av natur som sammen skaper en opplevelse av uro og tid som svinner hen. Igjen bryner Høys tradisjonelle naturbilder seg mot krisestemningen som utspiller seg i Noraas' video.

Som nevnt er styrken i denne utstillingen at verkene snakker så godt sammen, i tillegg viser den at vi har en ny, sterk generasjon kunstnere.

FAKTA

HATCH

● HATCH er en fast årlig utstilling der Agder Kunstsenter og Bommuldsfabriken Kunsthall samarbeider om å vise unge talentfulle kunstnere som akkurat er ferdige med sin BA eller MA og som er fra, eller har sin tilknytning til, Agder.